

Predrag Bojić – Pedja

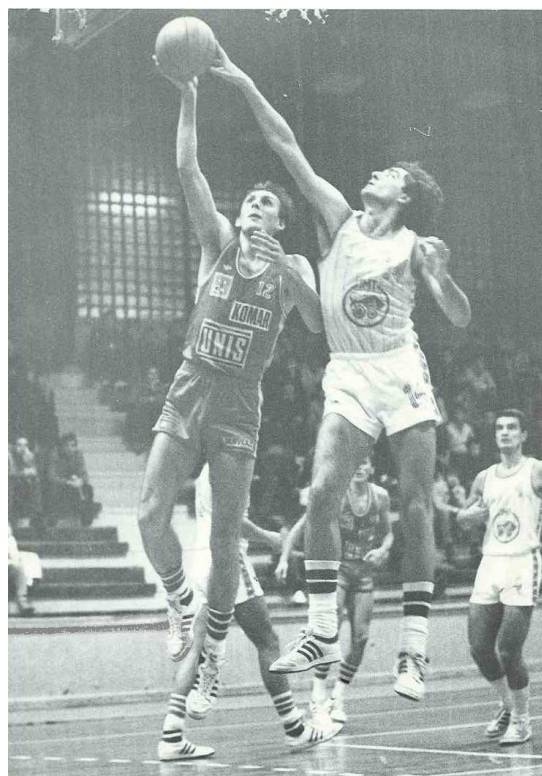

Rodjen sam 28.06.1959. u Peci gde sam završio osnovnu skolu a gimnaziju i Pravni fakultet u Beogradu. Posle završetka skolovanja radio sam u kompaniji Simpo, u svojoj privatnoj firmi, u Kosarkaskom savezu Srbije kao i Kosarkaskoj ligi Srbije. Ozenjen sam i imam tri sina.

Svoju kosarkasku karjeru poceo sam 1974. godine u KK 22.decembru iz Novog Beograda gde sam divne gimnazijske dane obogatio ljubavlju prema kosarci koja traje do dan danas.

1977 godine prelazim u KK Partizan gde u drugoj sezoni kao mlad igrač uz najboljeg igrača sveta Drgana Kicanovica osvajamo Prvenstvo, Kup i Kup Radivoja Koraca.

KK Partizan prvak Jugoslavije 1978 godina

Stoje : Milenko Savović, Jadran Vujacić, Milan Medić, Miodrag Marić, Milenko Babić, Arsenije Pešić

Čuče : Boban Petrović, Predrag Bojić, Dragan Todorić, Dragan Kićanović, Dušan Kerkez, Boris Beravs

Posle dve godine shvatajući da u konkurenciji velikih igrača neću igrati prelazim u KK IMT gde igram do 1985 godine.

Stoje s leva gornji red: Žarko Koprivica, direktor Vukadin, Dr. Zoran Martinovski, Miodrag Cakić, Djordje Luković, Milenko Babić, Predrag Bojić, Milan Mladjan, trener Dragan Šakota.

Donji red s leva: kondicioni trener Loki Nikolić, Dušan Kerkez, Rajko Toroman, Slobodan Kustudić, Miroslav Nikolić, Draško Vucetić, Zoran Krečković.

Jednu godinu nastupam i za KK Spartak iz Subotice. 1987 godine prelazim u OKK Beograd gde igram u dve naredne takmicarske sezone. Završavam kosarkasku karijeru u Mladosti iz Zemuna gde igram samo jednu sezonu.

Moja povezanost sa OKK Beogradom pocinje mnogo ranije jos u periodu kada sam kao mlad dolazio u Zuckovu avliju. Secam se treninga cuvenog Branislava Rajacica i mnogih igraca koji su tada u svim kategorijama bili poznati u Beogradu i Srbiji.

S koliko strpljenja je pokojni Rajce pokusavao da obuci Rajka Zizica koji je u buducnosti postao jedan od nasih najboljih centara. Kasnije imao sam cast da se druzim i radim sa pokojnim Rajkom, jednim divnim, skromnim i obrazovanim covekom. Poslednji razgovor legendarni Rajko Zizic je obavio samnom u kojem je veselo saopstio da su mu rezultati dobri i da narucim pice za njega i mene. Pice sam narucio ali Rajko nije dosao jer ga je smrt zadesila u taxiju.

Samo igranje u OKK Beogradu za mene je bilo zadovoljstvo jer sam igrao i druzio se dobrim igracima i dobrim momcima. Igrali smo u Prvoj B ligi, koja je tada bila na saveznom nivou, ali smo dosli u situaciju da u play offu protiv Novog Zagreba se borimo za ulazak u Prvu ligu. U prvoj utakmici u Zagrebu desile su se neverovatne situacije koje pre i posle nisam video, osam koseva zbog uske mrežice nam se vratilo iz obruca i poeni nisu priznati.

Da bi se shvatilo vreme u kome sam igrao u OKK Beogradu sa zadovoljstvom mogu da podsetim sve koji su pratili ovaj klub da su u tadašnjem sastavu Ristanovic, Marojevic, Mihajlovic postali buduci pravnici, Milosevic i Maksic buduci lekari a Lazovic buduci inzinjer elektrotehnike. I ova cinjenica doprinosi da je OKK Beograd klub svetlih tradicija, velikih kosarkaskih uspeha ostavio poseban trag u zemlji kosarke kakva je bila Jugoslavija a danas Srbija.

Moja povezanost sa OKK Beogradom nastvljena je kroz moje sinove Andriju i Matiju koji su bili igrači ovog kluba. Andrija je u jednoj sezoni igrajući za OKK Beograd bio najbolji igrač i strelac kosarkaske lige Srbije.

I danas kada razmišljam o svom životu i ljubav prema kosarci, uz naravno ljubav prema porodici, obeležila je moj život kroz mnogo nezaboravnih trenutaka, poznanstava i druženja sa divnim ljudima.

Cesto se zapitam koliko su teski trenuci poraza u sportu koji sam doživio uticali na moj odnos prema životu ali na sreću postoje mnogo više lepih koji prevladavaju i kojih se sećam.

Na kraju pisuci sa zadovoljstvom i sećajući se uspomena iz prošlosti iskreno želim da ovaj klub još dugo postoji i sa uspehom nastavlja sve ono što su zacrtale čuvene generacije pre njih.

Dragan Kapičić i Predrag Bojić

